

zboží v nákladním listě uvedena. Návrhu tohoto v nákladním listě není, takže neměla žalovaná dráha příčiny, zboží převažovati a nebyla by porušila smlouvu dopravní, kdyby vagonové zboží, o jaké jde, nebyla odvážila. Jen tehdy, bylo-li za převážení žádáno, ručí dráha za váhu, pojatou do nákladního listu bez ohledu na to, zda dráha zboží skutečně vážila čili nic, a to proto, že dráha z opomenutí žádaného vážení nesmí nabýti výhod protismluvních a protože odesílateli záleží na stvrzení určité váhy a ríkoliv na převážení a počítání kusů. Dovolatel jest proto v omylu, když má za to, že v případě, o který se jedná, stačí pouhé stvrzení váhy v nákladním listě tím, že bylo opatřeno razítkem, jímž dráha osvědčuje převážení zboží. Nebyla-li dráha k převážení povinna, může se příjemce zboží dovolávati předpisu § 61, odstavec čtvrtý dopr. ř. jen tehdy, prokáže-li, že dráha také skutečně odvážila a mimo to i zjištěnou váhu v nákladním listě stvrdila. Nezbývá proto žalobci, než-li aby jinak prokázal, že dráhou přijaté zboží na zasilací stanici vážilo tolik, kolik udáno v nákladním listě. Důkaz ten však se dovolateli, jak nižší stolice bezvadně zjistily, nepodařil, pročež bylo dovolání co bezdůvodné zamítnouti.

Čís. 714.

Snadnější možnost krádeže zboží z otevřeného vozu není omluvným důvodem ve smyslu § 86 čís. 1 žel. dopr. řádu.

(Rozh. ze dne 19. října 1920, Rv I 462/20.)

Žalující firma odevzdala žalované dráze k dopravě 135 pytlů obilí, z nichž však došlo do stanice určení pouze 131. V nákladním listě byl počet pytlů udán, dráha jich však nepřepočítala. Zboží bylo dopraveno v otevřeném vagoně. Žalobu o náhradu škody proce s ní s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, vyloučiv ručení dráhy proto, že počet pytlů nepřepočítala a že neručí za nebezpečí, jež jest spojeno s dopravou v otevřeném voze. O d v o l a c í s o u d žalobě vyhověl nabyv opětým výsledkem zřízence žalobkyně, jež zboží nakládal, přesvědčení, že bylo skutečně naloženo 135 pytlů a uvedl v d ů v o d e c h po stránce právní, že dráha ručí za ztrátu dle § 84 žel. dopr. řádu, když se jí nepodařilo prokázati žádný z omluvných důvodů.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání a uvedl mimo jiné v

d ů v o d e c h :

Neprávem odvolává se žalovaná na § 86 odstavec prvý čís. 1 žel. dopr. řádu, namítajíc, že ztrátu čtyř pytlů jest přičítati nebezpečí, které je spojeno s přepravou zboží ve vozech otevřených, zvláště když prý i snadnější možnost krádeže dlužno čítati k tomuto nebezpečí. Dovolatelka se mýlí. Zákon má na mysli hlavně nebezpečí živelními pohromami, jako vlivy povětrnosti, ohněm a pod., nikoli však nebezpečí krádeže. Toto jest spíše vyloučeno poslední větou dotčeného místa zákona, stanovící, že nebezpečím, spojeným s tímto způsobem dopravy, nerozumí se nápadný schodek na váze nebo ztráta celých kusů, jak právě obyčejně bývá při krádeži. Není-li tu předpokladů první věty § 86 odstavec prvý čís. 1 žel. dopr. řádu, ne-

sejde na tom, zda v tomto případě skutečně nastal nápadný schodek na váze nebo ztráta celých kusů, ač úbytek 3 proc. zajisté jest schodkem dosti značným (srv. § 87 odstavec první žel. dopr. řádu) a ztráta čtyř plných pytlů ztrátou celých kusů.

Čís. 715.

Novela o právu manželském (zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n.).

Tím, že manžel mohl dle § 58 obč. zák. domáhati se neplatnosti manželství, není vyloučeno, by, opíraje se o tutéž okolnost, nežaloval z důvodů § 13 písm. h) a i) rozl. zák. o rozluku manželství.

(Rozh. ze dne 19. října 1920, Rv I 477/20.)

Žalující manžel domáhal se rozluky manželství, ježto manželka, ač s ní před sňatkem neměl pohlavních styků, porodila za necelé dva měsíce po sňatku nedonošené dítě. Manželku ihned po té opustil a více s ní společně nežil. Procesní soud první stolice žalobě vyhověl, shledav uplatňované důvody rozluky § 13 lit. h) a i) rozl. zák. opodstatněnými. Odvolací soud k dovolání obhájce svazku manželského rozsudek potvrdil. Důvody: Uplatňované obhájcem svazku manželského důvody odvolací zahrnutý jsou v otázce právního posouzení věci, a otázka ta byla vyřešena správně, když soud procesní podřadil bezvadně zjištěný podklad skutkový pod skutkovou povahu rozlukových důvodů § 13 lit. h) a i) rozlukové novely. Sklamání žalobce, když manželka jeho v krátké době po sňatku (po 7 týdnech) porodila děcko, jiným mužem splozené, nelze podřaditi pod ustanovení § 59 obč. zák., jakožto jinaké nesplněné očekávání, nýbrž spadá pod důvod neplatnosti manželství dle § 58 obč. zák. a působí odporovatelnost manželského původu narozeného dítěte ve smyslu § 156 obč. zák. Toto stalo se nepraktickým, když dítě tři dny po porodu zemřelo, kdežto neplatnost manželství lze posud uplatňovati, poněvadž žalobce od porodu, při němž teprve o překážce § 58 obč. zák. zvěděl, s manželkou v manželství nepokračoval (§ 96 obč. zák.). Žalobce nevolil však této cesty, nýbrž domáhá se žalobou pouze rozluky manželství a tu tvoří narození děcka, jiným mužem splozeného, pouhé východisko pro tvrzené důvody rozvratu a nepřekonatelného odporu. Soud odvolací sdílí názor soudu první stolice, že podmínky těchto důvodů rozlukových tu jsou, ježto jest přirozeno a psychologicky vysvětlitelné, že žalobce, jenž po dvě léta na vojně byl a s obžalovanou si dopisoval a, ač již před tím s ní známost měl, před sňatkem s ní vůbec tělesně neobcoval, na nejvyšš trapně dotčen a uražen býti musil, když po sňatku shledal ji těhotnou s mužem jiným, čemuž nejlépe nasvědčuje to, že, zvěděv teprve při porodu o jejím těhotenství, proto jí nejen výčitky činil, nýbrž ihned ze společné domácnosti odešel. Tím projevil vysvětlitelný nepřekonatelný odpor k žalované a, když žalovaná k návrhu na rozluku z důvodu tohoto se připojila, uznáno správně na rozluku z tohoto důvodu (§ 13 lit. i) rozl. zák.), při čemž odpadá předchozí rozvod na zkoušku, když zároveň shledán hluboký rozvrat manželství ve smyslu § 13 lit. h) rozl. zák., dokumentov. nejvýmluvněji tím, že žalobce, ač ženu svou měl rád, tak na ni zanevřel, že již přes rok nesdílí s ní společné domácnosti, kterou následkem její předmanželské nevěry opustil,